

Брюксел, 22.9.2020 г.
COM(2020) 576 final

2020/0263 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно подписването, от името на Европейския съюз, и временното прилагане на
Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство
между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския
басейн, от друга страна, по отношение на присъединяването на Независимата
държава Самоа и Соломоновите острови и бъдещите присъединявания на други
тихоокеански островни държави**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Основания и цели на предложението

Приложеното предложение за решение на Съвета представлява правният инструмент в съответствие с член 218, параграф 5 от ДФЕС за подписване и временно прилагане на Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство между Европейския съюз, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна.

На 12 юни 2002 г. Съветът оправомощи Комисията да започне преговори за споразумения за икономическо партньорство (СИП) с групата на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн.

На 30 юли 2009 г. Съюзът подписа Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна¹ („Временното споразумение за партньорство“), с което се установява рамка за Споразумение за икономическо партньорство.

Споразумението има за цел:

- а) да даде възможност на държавите от Тихоокеанския басейн да започнат да използват подобрения достъп до пазара, предложен от ЕС;
- б) да насърчи устойчивото развитие и постепенното интегриране на държавите от Тихоокеанския басейн в световната икономика;
- в) да създаде зона за свободна търговия между страните на основата на взаимния интерес и да изпълни тази цел чрез поетапна либерализация на търговията по начин, съответстващ на приложимите правила на СТО и принципа на асиметричния подход, отчитайки специфичните нужди и ограниченията по отношение на капацитета на държавите от Тихоокеанския басейн, що се отнася до равнището на ангажиментите по настоящото споразумение и до предвидения в него график за изпълнението им;
- г) да установи подходящите механизми за уреждане на спорове; и
- д) да установи подходящите институционални договорености.

Временното споразумение за партньорство се прилага временно между Съюза и Папуа-Нова Гвинея от 20 декември 2009 г. и между Съюза и Република Фиджи от 28 юли 2014 г.

В член 80 от него се предвижда, че други тихоокеански островни държави могат да се присъединят към Временното споразумение за партньорство, като подадат предложение за достъп до пазара в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г. Независимата държава Самоа и Соломоновите острови се присъединиха към Временното споразумение за партньорство съответно на 21 декември 2018 г.² и 7 май 2020 г.³ и съответно го прилагат временно от 31 декември 2018 г. и 17 май 2020 г. В ход

¹ Решение на Съвета от 13 юли 2009 г. за подписване и временно прилагане на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (ОВ L 272, 16.10.2009 г., стр. 1).

² ОВ L 333, 28.12.2018 г., стр. 1.

³ ОВ L 85, 20.3.2020 г., стр. 1.

са процедурите за присъединяване на Кралство Тонга, което изрази интерес да се присъедини към Временното споразумение за партньорство.

След присъединяването на Самоа и Соломоновите острови е необходимо да се измени Временното споразумение за партньорство, за да бъдат включени тези държави като страни по Временното споразумение за партньорство. Подобни технически изменения ще трябва да се правят във Временното споразумение за партньорство всеки път когато друга тихоокеанска островна държава се присъединява към него.

1.2 Комитетът по търговия в рамките на СИП

С член 68 от Временното споразумение за партньорство се създава Комитет по търговия, който се състои от представители на страните (ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн).

Комитетът по търговия разглежда всички въпроси, необходими за прилагането на Временното споразумение за партньорство. При изпълнението на функциите си Комитетът по търговия може:

- а) да създава всякакви специални комитети или органи, необходими за прилагането на споразумението;
- б) да заседава по всяко време, за което страните са постигнали съгласие;
- в) да разглежда всякакви въпроси, попадащи в приложното поле на споразумението, и да предприема подходящи действия при изпълнението на функциите си; и
- г) да взема решения или да отправя препоръки в случаите, предвидени в споразумението.

В член 78 (Клауза за ревизия) се предвижда, че Комитетът по търговия може да преразгледа Временното споразумение за партньорство, неговото прилагане, действие и изпълнение, когато това е необходимо, и да отправи до страните подходящи предложения за изменението му.

Резултати от шестото и седмото заседание на Комитета по търговия

На 24 октомври 2018 г. страните по Временното споразумение за партньорство (ЕС, Папуа-Нова Гвинея, Фиджи) и Независимата държава Самоа, Соломоновите острови и Тонга в качеството им на наблюдатели, обмениха мнения относно **обхвата и процедурата** за въвеждане в споразумението на техническите изменения, които са необходими след присъединяването.

Страните се договориха **обхватът** на измененията да бъде ограничен до включването в списъка на присъединяваща се държава като страна по Временното споразумение за партньорство и добавянето на нейното предложение за достъп до пазара към приложение II към споразумението (мита върху продукти с произход от ЕС като страна по споразумението). Що се отнася до **процедурата**, страните отбелязаха, че понастоящем Комитетът по търговия не разполага с правомощия да въведе такива изменения (правното основание по Временното споразумение за партньорство е недостатъчно). Страните обмениха мнения по следните три процедурни варианта.

Вариант 1 — приема се, че съответните изменения са негласно въведени във Временното споразумение за партньорство по силата на присъединяването (член 80); следователно не е необходимо те изрично да се въведат чрез специална процедура.

Вариант 2 — Комитетът по търговия би могъл да направи декларация относно начина, по който Временното споразумение за партньорство трябва да се тълкува по отношение на необходимите технически изменения, след присъединяването. Член 68, параграф 4, буква в) е правното основание за такава декларация.

Вариант 3 — страните биха могли да изменят член 80 от Временното споразумение за партньорство, за да оправомощят Комитета по търговия да приема необходимите решения при ново присъединяване.

Комитетът по търговия постигна съгласие, че вариант 3 ще осигури правна сигурност и се ангажира да препоръча на страните да изменят съответно член 80. На седмото си заседание, което се проведе на 3—4 октомври 2019 г., Комитетът по търговия прие в тази връзка препоръка, която съответства на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза (Решение (ЕС) 2019/1707 на Съвета от 17 юни 2019 г., ОВ L 260, 11.10.2019 г., стр. 45).

1.3. Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката

Предложението се отнася до прилагането на Споразумението за партньорство между членовете на групата на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ), от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна („Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС“ или „Споразумението от Котону“)⁴, което е правното основание за Временното споразумение за партньорство.

С присъединяването към Временното споразумение за партньорство на други държави от Тихоокеанския басейн се укрепва правната рамка на търговските отношения на ЕС с държавите партньори и се улеснява взаимната търговия и участието в световната икономика. По този начин тези държави се включват в схемата от съвместни правила и институции, създадени по силата на споразумението.

1.4. Съгласуваност с други политики на Съюза

Временното споразумение за партньорство е търговско споразумение, допринасящо за хармоничното развитие на световната търговия, с което на новоприсъединилите се държави се предоставя асиметричен достъп до пазара и възможност да предпазят чувствителни сектори от либерализация, като същевременно са предвидени голям брой защитни мерки и клауза за защита на отскоро възникнали промишлени отрасли. В него също така се съдържат разпоредби относно правилата за произход, които улесняват износа за ЕС. Освен това в споразумението се съдържат разпоредби относно устойчивото развитие (член 3), в които страните потвърждават отново, че целта за устойчиво развитие е неразделна част от разпоредбите на споразумението и че тя съответства на общите цели и принципи, определени в Споразумението от Котону, и по-специално на общия ангажимент за намаляване и в резултат от това — премахване на бедността по начин, съвместим с целите за устойчиво развитие. Тези разпоредби допринасят за постигане на целите за съгласуваност на политиките в интерес на развитието и са в съответствие с член 208, параграф 2 от ДФЕС.

⁴ ОВ L 287, 4.11.2010 г., стр. 3. Споразумение, изменено със споразумението, подписано в Люксембург на 25 юни 2005 г. (ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27), и със споразумението, подписано в Уагадугу на 22 юни 2010 г. (ОВ L 287, 4.11.2010 г., стр. 3).

2. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Правно основание

Правното основание на настоящото решение на Съвета е Договорът за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 5 от него.

2.2. Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

В съответствие с член 3 от ДФЕС общата търговска политика е от изключителната компетентност на Съюза.

2.3. Пропорционалност

Настоящото предложение е необходимо с оглед на изпълнението на международните ангажименти на Съюза, залегнали в Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС, по-специално за сключване на нови търговски споразумения, които са съвместими с правилата на СТО, като постепенно се премахват бариерите пред търговията между страните и се засилва сътрудничеството във всички области, свързани с търговията с държавите от Тихоокеанския басейн.

2.4. Избор на инструмент

Не съществува друг правен инструмент, който би могъл да се използва за постигане на целта, изложена в настоящото предложение.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

3.1. Оценка на въздействието

В периода 2003—2007 г. бе извършена оценка на въздействието върху устойчивото развитие на споразуменията за икономическо партньорство ЕС—АКТБ. Мандатът за този проект бе публикуван от Европейската комисия през 2002 г. в рамките на конкурентна тръжна процедура. В резултат от нея през август 2002 г. поръчката бе възложена на PwC France с петгодишен рамков договор. Предварителна версия на окончателния доклад за оценка на въздействието върху устойчивото развитие бе представена на заинтересованите страни в Европа по време на организираната от Европейската комисия среща на ЕС за диалог с гражданското общество, проведена на 23 март 2007 г. в Брюксел, Белгия.

3.2. Пригодност и опростяване на законодателството

Одобряването на споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство не е предмет на процедури по Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT), то не предполага никакви разходи за МСП в Съюза и не поражда проблеми от гледна точка на цифровата среда.

3.3. Основни права

Предложението няма последствия за защитата на основните права в Съюза.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложеното решение няма отражение върху бюджета.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

5.1. Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението

С член 1 от предложението се одобрява подписването на Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство от името на Съюза.

С член 2 Генералният секретариат на Съвета се оправомощава да изготви акта за предоставяне на пълномощия за подписване на Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство.

В член 3 се посочва, че Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство се прилага временно.

В член 4 се определя датата на влизане в сила на решението.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването, от името на Европейския съюз, и временното прилагане на Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна, по отношение на присъединяването на Независимата държава Самоа и Соломоновите острови и бъдещите присъединявания на други тихоокеански островни държави

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея, във връзка с член 218, параграф 5 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 12 юни 2002 г. Съветът оправомощи Комисията да започне преговори по споразумения за икономическо партньорство с групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ)¹.
- (2) На 30 юли 2009 г. в Лондон се подписа Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна² („Временното споразумение за партньорство“), с което се установява рамка за Споразумение за икономическо партньорство. Временното споразумение за партньорство се прилага временно между Съюза и Папуа-Нова Гвинея от 20 декември 2009 г. и между Съюза и Фиджи от 28 юли 2014 г.
- (3) В член 80 от Временното споразумение за партньорство се предвижда присъединяването на други тихоокеански островни държави. С Решение (ЕС) 2018/1908³ и Решение (ЕС) 2020/409⁴ Съветът одобри присъединяването съответно на Самоа и Соломоновите острови към Временното споразумение за партньорство. Самоа се присъедини към Временното споразумение за партньорство на 21 декември 2018 г. и го прилага временно от 31 декември 2018 г., а Соломоновите острови се присъединиха към Временното споразумение за партньорство на 7 май 2020 г. и го прилагат временно от 17 май 2020 г.

¹ Директиви на Съвета за водене на преговори за споразумения за икономическо партньорство с държавите и регионите от АКТБ (9930/02 (DG E II) HH/sg).

² ОВ L 272, 16.10.2009 г., стр. 2.

³ Решение (ЕС) 2018/1908 на Съвета от 6 декември 2018 г. за присъединяване на Самоа към Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (ОВ L 333, 28.12.2018 г., стр. 1).

⁴ Решение (ЕС) 2020/409 на Съвета от 17 февруари 2020 г. за присъединяване на Самоа към Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (ОВ L 85, 20.3.2020 г., стр. 1).

- (4) След присъединяването на Самоа и на Соломоновите острови, от съображения за правна сигурност, е необходимо да се измени Временното споразумение за партньорство, за да бъдат включени тези държави като страни по Временното споразумение за партньорство. Подобно изменение на Временното споразумение за партньорство ще е необходимо да бъде правено всеки път, когато друга тихоокеанска островна държава се присъединява към споразумението.
- (5) В член 68 от Временното споразумение за партньорство се предвижда, че Комитетът по търговия разглежда всички въпроси, необходими за прилагането му. Целесъобразно е да се предоставят правомощия на Комитета по търговия за вземането на решения относно внасянето във Временното споразумение за партньорство на всяко изменение, което може да се окаже необходимо след присъединяването на други тихоокеански островни държави.
- (6) С Решение (ЕС) 2019/1707⁵ Съветът взе решение относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета по търговия по отношение на тези изменения, договорени на седмото заседание на Комитета по търговия, проведено на 4 октомври 2019 г.
- (7) Поради това Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство следва да бъде подписано от името на Съюза, при условие че бъде сключено на по-късна дата.
- (8) Тъй като в член 76, параграф 2 от Временното споразумение за партньорство се предвижда временното му прилагане до влизането му в сила, Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство следва да се прилага временно,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Подписването на Споразумението за изменение на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна, по отношение на присъединяването на Независимата държава Самоа и Соломоновите острови и бъдещите присъединявания на други тихоокеански островни държави се одобрява от името на Съюза, при условие че посоченото споразумение бъде сключено.
2. Текстът на споразумението, което ще бъде подписано, е приложен към настоящото решение.

Член 2

Генералният секретариат на Съвета изготвя акта за предоставяне на пълномощия на лицето или лицата, посочени от преговарящия по Споразумението, за подписване на Споразумението, при условие че то бъде сключено.

⁵ Решение (ЕС) 2019/1707 на Съвета от 17 юни 2019 г. относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета по търговия, създаден съгласно Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна, по отношение на препоръка за извършване на някои изменения на споразумението, за да се вземат предвид присъединяването на Самоа и бъдещите присъединявания на други тихоокеански островни държави (ОВ L 260, 11.10.2019 г., стр. 45).

Член 3

От деня на подписването му до влизането му в сила Споразумението се прилага временно в съответствие с член 76, параграф 2 от Временното споразумение за партньорство.

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател